

Bryssel den 28 november 2018
(OR. en)

14583/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0064(COD)**

**SOC 728
EMPL 546
MI 878
CODEC 2083
IA 389**

RAPPORT

från:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper I)
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	14247/18
Komm. dok. nr:	7203/18 - COM(2018) 131 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten - Allmän riktlinje

I. INLEDNING

Syftet med kommissionens förslag, som lades fram den 13 mars 2018, är att inrätta en ny myndighet kallad Europeiska arbetsmyndigheten. Organet ska bland annat ha ansvar för följande: 1. Underlätta för arbetstagare, arbetsgivare och nationella myndigheter att få tillgång till information om rättigheter och skyldigheter i situationer med gränsöverskridande rörlighet. 2. Stödja samordning mellan medlemsstaterna när det gäller att säkerställa efterlevnaden av relevant unionslagstiftning i gränsöverskridande situationer. 3. Medla mellan medlemsstaternas myndigheter för att lösa gränsöverskridande tvister mellan dem. 4. Underlätta lösningar vid störningar på arbetsmarknaden.

Kommissionen föreslog att sju befintliga EU-organs (Eures europeiska samordningsbyrå, Tekniska kommittén för arbetskraftens fria rörlighet, expertkommittén för utstationering av arbetstagare, det europeiska forumet för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeclarerat arbete, de tre underkommittéerna till administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen (tekniska kommissionen, revisionskommittén och förlikningskommittén)) tekniska och operativa uppgifter ska sammanföras hos Europeiska arbetsmyndigheten. Därigenom bör Europeiska arbetsmyndigheten inrätta en permanent struktur för att uppnå bättre och mer effektiva resultat på grundval av förstärkta former för samarbete och gemensamma utredningar.

Medlemsstaterna ska utstationera nationella kontaktpersoner till Europeiska arbetsmyndigheten. Kontaktpersonerna ska ha till uppgift att ha kontakt med medlemsstaternas myndigheter och underlätta samarbetet mellan och inom medlemsstaterna, på samma sätt som vid Europol och Eurojust.

Myndighetens inrättande kommer inte att innebära ett utvidgande av den materiella unionsrätten. Dess uppgifter kommer endast att vara att stödja medlemsstaternas genomförande av befintlig tillämplig unionslagstiftning, särskilt lagstiftning som rör arbetstagares rörlighet över gränserna och samordning av de sociala trygghetssystemen, inklusive fri rörlighet för arbetstagare, utstationering av arbetstagare och utpräglat mobila tjänster.

Enligt den rättsliga grunden, artikel 46 och artikel 48 i EUF-fördraget, ska rådet besluta med kvalificerad majoritet, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Polens och Sveriges nationella parlament avgav motiverade yttranden inom tidsfristen på åtta veckor från framläggandet av kommissionens förslag¹.

Europaparlamentets utskott för sysselsättning och sociala frågor² accepterade utkastet till rapport den 20 november och mandatet väntas bekräftas vid plenarsessionen som planeras äga rum den 28–29 november 2018.

¹ Kommissionen är inte skyldig att se över förslaget, eftersom tröskeln på en tredjedel i artikel 7 i protokoll nr 2 till EU-fördraget inte nåddes.

² Jeroen Lenaers (PPE/NL) är föredragande i utskottet för sysselsättning och sociala frågor.

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén antog sitt yttrande under plenarsessionen den 20 september 2018. Regionkommittén antog sitt yttrande under plenarsessionen den 8–10 oktober 2018.

II. DISKUSSIONERNA I RÅDETS FÖRBEREDANDE ORGAN

Sedan kommissionens föredragning i arbetsgruppen för sociala frågor den 23 april 2018 har förslaget diskuterats vid ytterligare tio möten, varav sju under det österrikiska ordförandeskapet.

Ordförandeskapen ledde det intensiva arbetet med syftet att förtydliga texten och hitta kompromisslösningar för att bemöta de farhågor som framförts av delegationerna. I den nuvarande kompromisstexten uppnås god balans.

De viktigaste frågorna som diskuterades

1. Fastställande av omfattningen av Europeiska arbetsmyndighetens verksamhet

Kommissionen har föreslagit att tillämpningsområdet ska avgränsas medels en hänvisning till ”frågor som rör gränsöverskridande rörlighet för arbetstagare och samordning av de sociala trygghetssystemen i unionen” och en uppräkningslista av relevanta unionsakter i skäl 7. Medlemsstaterna ansåg att detta inte var tillräckligt tydligt.

Ordförandeskapet föreslog därför att man skulle fastställa omfattningen av byråns verksamhet medels en uttömmande förteckning över unionsakter i artikel 1.3, som den övertog från skäl 7. Det klargjordes att denna förteckning endast skulle vara dynamisk i den utsträckning som ändringarna av de förtecknade akterna berör byråns verksamhet. Detta förhållningssätt fick brett stöd. Särskilda hänvisningar till samarbete i händelse av gränsöverskridande störningar på arbetsmarknaden och till samordning av kampen mot odeclarerat arbete gjordes så att sådan verksamhet även fortsättningsvis skulle omfattas.

2. Respekt för **medlemsstaternas behörighet**, de nationella systemen i fråga om arbetsmarknadsparternas roll och befintliga överenskommelser mellan medlemsstaterna.

På begäran av delegationerna lades en punkt till för att se till att inrättandet av byrån inte på något sätt påverkar medlemsstaternas behörighet vad gäller tillämpning och genomförande av relevant unionslagstiftning, deras egna system i fråga om arbetsmarknadsparternas roll och deras nationella arbetsrätt. Det klargjordes också att inrättandet av byrån ska inte påverka befintliga bilaterala avtal och arrangemang för administrativt samarbete mellan medlemsstaterna, särskilt sådana som rör samordnade och gemensamma inspektioner.

3. **Europeiska arbetsmyndighetens uppgifter**

Som svar på de frågor och problem som togs upp av delegationerna föreslog ordförandeskapet flera klargöranden när det gäller fastställandet av byråns uppgifter i artiklarna 5–12. I synnerhet definierades begreppen ”samordnade inspektioner” och ”gemensamma inspektioner” och det förtydligades att deltagande skulle vara frivilligt.

I syfte att fastställa byråns uppgifter när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete tog ordförandeskapet formuleringar från beslut (EU) 2016/344 som infördes som en ny artikel.

På begäran av flera delegationer och på grundval av inslag som tillhandahållits av kommissionen förtydligade ordförandeskapet konceptet gränsöverskridande störningar på arbetsmarknaden och byråns roll i sådana fall (artikel 14).

4. **Integration av underkommittéerna till administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen**

De flesta delegationerna stödde inte kommissionens förslag att överföra uppgifter från tekniska kommissionen och revisionskommittén inom administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen till byrån.

Ordförandeskapet har därför strukit hänvisningarna till dessa organ från förslaget.

Ett stort antal medlemsstater menade vidare att uppgifter tillhörande förlikningskommittén inom administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen inte bör överföras till byrån. Förlikningskommittén och dess uppgifter bör istället fortsätta omfattas av administrativa kommissionens behörighet. Det argumenterades bland annat att byrån kanske inte har den sakkunskap som krävs för att hantera fall på området för samordning av sociala trygghetssystem och att den skulle kunna störa den administrativa kommissionens uppgift att tolka förordning (EG) nr 883/2004.

5. Övergångsbestämmelser

Delegationerna underströk behovet av kontinuitet när det gäller de uppgifter som ska tas över av byrån från befintliga organ och strukturer, t. ex. tekniska kommittén för arbetskraftens fria rörlighet, inrättad genom förordning (EU) nr 492/2011, expertkommittén för utstationering av arbetstagare, inrättad genom kommissionens beslut 2009/17/EG, det europeiska forumet för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete, inrättat genom beslut (EU) 2016/344 och Eures europeiska samordningsbyrå, inrättad genom förordning (EU) 2016/589.

Ordförandeskapet föreslår därför att dessa strukturer bör behållas och stödjas av kommissionen fram till dess att byrån fungerar ändamålsenligt.

Den 23 november 2018 diskuterade Ständiga representanternas kommitté (Coreper I) ordförandeskapets senaste kompromissförslag (14247/18). Även om några delegationer skulle ha föredragit att göra mindre avsteg från kommissionsförslaget fanns ett brett stöd för ordförandeskapets förslag.

De viktigaste frågorna som diskuterades

1. Europeiska arbetsmyndighetens namn

Vissa medlemsstater ville behålla det ursprungliga namnet ”Europeiska arbetsmyndigheten” i syfte att lyfta fram vikten av denna operativa byrå jämfört med andra. En majoritet av medlemsstaterna stödde dock ordförandeskapets förslag att kalla denna nya byrå ”Europeiska arbetsbyrå”, särskilt eftersom detta skulle återspegla det faktum att Europeiska arbetsbyråns roll skulle vara begränsad till att stödja medlemsstaterna.

2. Vägtransport

Vissa delegationer hänvisade till de pågående förhandlingarna inom området för vägtransporter inom ramen för ”rörlighetspaketet” och efterlyste att de relaterade unionsakter som förtecknas i artikel 1.3 g, h och i skulle tas bort. De nämnde också risken för överlappningar och parallella strukturer, särskilt när det gäller vägtransporter.

För att bemöta sistnämnda betänklighet hade ordförandeskapet infört en ny mening i slutet av skäl 8.

En annan begäran, som stöddes av ett antal medlemsstater, var att det bör preciseras i brödtexten att Europeiska arbetsmyndigheten, inom området för vägtransporter, endast skulle handha frågor som rör gränsöverskridande rörlighet för arbetstagare och samordning av de sociala trygghetssystemen.

Efter ett rättsligt klargörande att detta redan var fallet i enlighet med artikel 1.2 drog ordförandeskapet slutsatsen att ett klargörande i skäl 8 skulle räcka för att lösa denna fråga. Ändringen har markerats med **understruken fetstil** i det bifogade dokumentet.

3. **Medling**

Medlemsstaterna enades om att deltagande i medling bör vara frivilligt. De flesta medlemsstater var också nöjda med ordförandeskapets förslag om att en medlare tillsammans med de berörda medlemsstaterna bör sträva efter att i samförstånd nå en slutsats, eventuellt med stöd av experter från andra medlemsstater och kommissionen, och endast ha en rådgivande funktion.

Kvarstående reservationer

Allmänna granskningsreservationer: HU, MT, PL och SE.

Parlamentsreservationer: DK och UK.

Granskningsreservation om vägtransporter: BG.

III. SLUTSATS

Rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) uppmanas att godkänna kompromissförslaget i bilagan till denna rapport i syfte att nå fram till en partiell allmän riktlinje vid sitt möte den 6 december 2018.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av Europeiska arbetsbyrån

(Text av betydelse för EES och Schweiz)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 46 och 48,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁴,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Fri rörlighet för arbetstagare, etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster hör i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) till de grundläggande principerna för den inre marknaden i unionen.

³ EUT C [...], [...], s. [...].

⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

- (2) Enligt artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen ska unionen verka för en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft där full sysselsättning och sociala framsteg eftersträvas samt främja social rättvisa och socialt skydd. Enligt artikel 9 i EUF-fördraget ska unionen vid fastställandet och genomförandet av sin politik och verksamhet bl.a. beakta de krav som är förknippade med främjandet av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt skydd, kampen mot social utestängning samt en hög utbildningsnivå och en hög hälsoskyddsnivå för människor.
- (3) Den europeiska pelaren för sociala rättigheter proklamerades gemensamt av Europaparlamentet, rådet och kommissionen vid det sociala toppmötet i Göteborg den 17 november 2017. Vid det toppmötet erinrades om behovet av att sätta människor främst, för att vidareutveckla unionens sociala dimension, och främja konvergens genom insatser på alla nivåer, vilket även bekräftades i slutsatserna från Europeiska rådets möte den 14 december 2017.
- (4) Såsom anges i den gemensamma förklaringen om lagstiftningsprioriteringar för 2018–2019 åtar sig parlamentet, rådet och kommissionen att vidta åtgärder för att stärka unionens sociala dimension, genom att förbättra samordningen av de sociala trygghetssystemen⁵, genom att skydda arbetstagare från hälsorisker på arbetsplatsen⁶, genom att säkerställa en rättvis behandling för alla på unionens arbetsmarknad i form av moderniserade regler om utstationering av arbetstagare⁷ samt genom att förbättra den gränsöverskridande efterlevnaden av unionens lagstiftning.

⁵ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (COM(2016) 815 final).

⁶ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2004/37/EG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet (COM(2017) 11 final).

⁷ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (COM(2016) 128 final).

- (5) Det bör inrättas en europeisk arbetsbyrå (nedan kallad byrån) för att bidra till att stärka rättvisan på och förtroendet för den inre marknaden. I detta syfte bör byrån hjälpa medlemsstaterna och kommissionen att stärka tillgången till information för enskilda och arbetsgivare om rättigheter och skyldigheter i situationer som rör arbetstagarnas rörlighet över gränserna samt tillgång till relevanta tjänster. Byrån bör även stödja efterlevnad och samarbete mellan medlemsstaterna för att garantera en effektiv tillämpning av unionslagstiftningen på dessa områden samt medla och underlätta lösningar vid gränsöverskridande tvister eller störningar på arbetsmarknaden.
- (6) Byrån bör bedriva sin verksamhet på områdena arbetstagarnas rörlighet över gränserna och samordning av de sociala trygghetssystemen, inbegripet fri rörlighet för arbetstagare, utstationering av arbetstagare och utpräglat mobila tjänster. Den bör också stärka medlemsstaternas samarbete mot odeclarerat arbete, utan att det påverkar medlemsstaternas befogenheter att besluta om åtgärder på nationell nivå. När byrån under sin verksamhet får kännedom om misstänkta oriktigheter och kränkningar av på sådana områden som obligatoriska arbetsvillkor, hälso- och säkerhetsbestämmelser eller anställning av tredjelandsmedborgare, bör den kunna rapportera dem och samarbeta i dessa frågor med de berörda medlemsstaternas nationella myndigheter och när så är lämpligt med kommissionen och andra behöriga unionsorgan.
- (6a)(ny) Byråns verksamhet bör omfatta specifika unionsakter som förtecknas i denna förordning, inbegripet framtida ändringar av dessa akter.

- (7) Byrån bör bidra till att underlätta den fria rörligheten för arbetstagare enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011⁸, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/54/EU⁹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/589¹⁰. Den bör också underlätta utstationering av arbetstagare enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG¹¹ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU¹², bland annat genom att stödja efterlevnaden av dessa bestämmelser i de fall de genomförts genom allmänt tillämpliga kollektivavtal i överensstämmelse med medlemsstaternas praxis.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, 27.5.2011, s. 1).

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/54/EU av den 16 april 2014 om åtgärder som underlättar utövandet av arbetstagares rättigheter i samband med fri rörlighet för arbetstagare (EUT L 128, 30.4.2014, s. 8).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/589 av den 13 april 2016 om ett europeiskt nätverk för arbetsförmedlingar (Eures), om arbetstagares tillgång till rörlighetstjänster och om ytterligare integration av arbetsmarknaderna samt om ändring av förordningarna (EU) nr 492/2011 och (EU) nr 1296/2013 (EUT L 107, 22.4.2016, s. 1).

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) (EUT L 159, 28.5.2014, s.11).

Den bör även – utan att det påverkar uppgifter och verksamhet tillhörande administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen – bidra till samordningen av de sociala trygghetssystemen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004¹³, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009¹⁴, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1231/2010¹⁵, samt rådets förordning (EG) nr 1408/71¹⁶, rådets förordning (EG) nr 574/72¹⁷ samt rådets förordning (EG) nr 859/2003¹⁸.

-
- ¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1, rättad i EUT L 200, 7.6.2004, s. 1).
- ¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, 30.10.2009, s. 1).
- ¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 av den 24 november 2010 om utvidgning av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar (EUT L 344, 29.12.2010, s. 1).
- ¹⁶ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, 5.7.1971, s. 2).
- ¹⁷ Rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 74, 27.3.1972, s. 1).
- ¹⁸ Rådets förordning (EG) nr 859/2003 av den 14 maj 2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser (EUT L 124, 20.5.2003, s. 1).

- (8) I vissa fall har sektorsspecifik unionslagstiftning antagits för att tillgodose specifika behov inom den berörda sektorn, såsom internationella transporter. **Inom ramen för sin behörighet** bör byrån också behandla gränsöverskridande **aspekter av rörlighet för arbetstagare och sociala trygghetssystem** av tillämpningen av sådan sektorsspecifik unionslagstiftning, i synnerhet Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006¹⁹, Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG²⁰, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009²¹ samt Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/22/EG (COM(2017) 278)²², samtidigt som man undviker överlappningar och parallella strukturer. Byrån kan särskilt erbjuda stöd till medlemsstaternas samarbete när dessa ännu inte har inrättat bilaterala eller multilaterala tillsynsstrukturer.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 (EUT L 102, 11.4.2006, s. 1).

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG av den 15 mars 2006 om minimivillkor för genomförande av rådets förordningar (EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85 om sociallagstiftning på vägtransportområdet samt om upphävande av rådets direktiv 88/599/EEG (EUT L 102, 11.4.2006, s. 35).

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG (EUT L 300, 14.11.2009, s. 51).

²² Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/22/EG vad gäller tillsynskrav och om fastställande av särskilda bestämmelser med avseende på direktiv 96/71/EG och direktiv 2014/67/EU för utstationering av förare inom vägtransportsektorn, (COM(2017) 278).

- (9) De personer som omfattas av byråns verksamhet bör vara personer som omfattas av unionsrätten inom denna förordnings tillämpningsområde, däribland arbetstagare, egenföretagare, arbetssökande och personer som inte förvärvsarbetar, vilket bör omfatta både unionsmedborgare och tredjelandsmedborgare som lagligen är bosatta i unionen, såsom utstationerade arbetstagare, personer som förflyttas inom företag och långvarigt bosatta samt deras familjemedlemmar.
- (10) Inrättandet av byrån bör inte medföra nya rättigheter eller skyldigheter för enskilda eller arbetsgivare, inbegripet näringsidkare och icke-vinstdrivande organisationen, eftersom byråns verksamhet bör omfatta dem i den mån de omfattas av den unionslagstiftning som ingår i den här förordningens tillämpningsområde.
- (11) För att säkerställa att de kan dra fördel av en rättvis och effektiv inre marknad bör byrån främja möjligheter för enskilda och arbetsgivare att vara rörliga, tillhandahålla tjänster och rekrytera var som helst i unionen. Detta inbegriper stöd till enskildas rörlighet över gränserna genom underlättande av tillgång till gränsöverskridande rörlighetstjänster, såsom gränsöverskridande jobbmatchning, praktikant- och lärlingsutbildningar och främjande av rörlighetsprojekt som ”Ditt första Eures-jobb” eller ”Erasmus Pro”. Byrån bör också bidra till tydligare information, bland annat om rättigheter och skyldigheter enligt unionslagstiftningen samt enskildas och arbetsgivares tillgång till tjänster, i samarbete med andra av unionens informationstjänster, såsom Ditt Europa – Rådgivning, och i fullständig samverkan och samordning med portalen Ditt Europa, som kommer att utgöra ryggraden i den gemensamma digitala ingång som inrättas genom förordning [OJ: add references to Single Digital Gateway – COM(2017)256]²³.

²³ Förordning [OJ add reference to Single Digital Gateway – COM(2017)256].

- (12) Byrån bör därför ha ett nära och strukturerat samarbete med andra relevanta unionsinitiativ och unionsnätverk, särskilt Europeiska nätverket för offentliga arbetsförmedlingar²⁴, Enterprise Europe-nätverket, kontaktpunkterna för gränser, Solvit²⁵ och yrkesinspektörskommittén (Slic) samt med berörda nationella tjänster, t.ex. de organ som medlemsstaterna har utsett i enlighet med direktiv 2014/54/EU för att främja likabehandling och stödja unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar. Byrån bör ersätta kommissionen i fråga om förvaltning av den europeiska samordningsbyrån för det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures) i enlighet med förordning (EU) 2016/589, inbegripet definition av användarbehov och verksamhetskrav för Euresportalens och relaterade it-tjänsters effektivitet, men inte tillhandahållande av it eller drift och utveckling av it-infrastrukturen, vilket kommissionen kommer att sköta även i fortsättningen.

²⁴ Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2014/EU av den 15 maj 2014 om ett utökat samarbete mellan de offentliga arbetsförmedlingarna (EUT L 159, 28.5.2014, s. 32).

²⁵ Kommissionens rekommendation av den 17 september 2013 om principerna för Solvit (EUT L 249, 19.9.2011, s. 10).

- (13) För att understödja en rättvis, enkel och verkningsfull tillämpning av unionsrätten bör byrån stödja samarbete och utbyte av aktuell information mellan medlemsstaterna. Tillsammans med annan personal bör de nationella kontaktpersoner som arbetar vid byrån understödja medlemsstaternas efterlevnad av sina samarbetsskyldigheter, påskynda kontakterna mellan dem genom rutiner utformade för att minska tidsutdräkten samt upprätta kontakter med andra nationella förbindelseorgan och kontaktpunkter enligt unionsrätten. Byrån bör uppmuntra användning av innovativa metoder för ändamålsenligt och resurseffektivt gränsöverskridande samarbete, inbegripet datakommunikationsverktyg såsom informationssystemet för den inre marknaden (IMI), och bör bidra till ytterligare digitalisering och förbättrade it-verktyg för utbyte av meddelanden mellan de nationella myndigheterna.
- (14) För att öka medlemsstaternas förmåga att vidta åtgärder mot oriktigheter med ett gränsöverskridande inslag vad gäller den unionslagstiftning som byråns verksamhet avser, bör den stödja de nationella myndigheterna vid samordnade och gemensamma inspektioner, även genom att underlätta inspektioner enligt artikel 10 i direktiv 2014/67/EU. Dessa inspektioner bör äga rum på begäran av medlemsstaterna eller efter det att de har samtyckt till byråns förslag. Byrån bör tillhandahålla strategiskt, logistiskt och tekniskt stöd till de medlemsstater som deltar i samordnade eller gemensamma inspektioner, under fullständigt hänsynstagande till sekretesskrav. Inspektioner bör genomföras med de berörda medlemsstaternas samtycke och äga rum i fullständig överensstämmelse med den berörda medlemsstatens nationella rättsliga ramar, och denna medlemsstat bör följa upp de samordnade och gemensamma inspektionernas resultat enligt nationell lagstiftning.

- (15) För att bevaka framväxande tendenser, utmaningar och kryphål på områdena arbetstagarnas rörlighet och samordning av de sociala trygghetssystemen bör byrån utveckla en kapacitet för analyser och riskbedömningar. Detta bör omfatta analyser och studier av arbetsmarknaden liksom ömsesidiga granskningar. Byrån bör övervaka möjliga obalanser i fråga om kompetens och gränsöverskridande flöden av arbetskraft, inbegripet den eventuella inverkan på territoriell sammanhållning. Byrån bör även stödja sådana riskbedömningar som avses i artikel 10 i direktiv 2014/67/EU. Byrån bör säkerställa synergieffekter och komplementaritet med andra av unionens organ, tjänster och nätverk. Detta bör omfatta inhämtande av synpunkter från Solvit och liknande tjänster om problem som ofta återkommer för enskilda och företag som utövar sina rättigheter på de områden som byråns behörighet omfattar. Byrån bör också förenkla och rationalisera insamling av uppgifter enligt relevanta unionsrättsakter inom dess behörighetsområde. Detta omfattar inte införandet av nya rapporteringskrav för medlemsstaterna.
- (16) För att stärka de nationella myndigheternas kapacitet och förbättra enhetligheten i tillämpningen av den unionslagstiftning för vilken byrån är behörig, bör den tillhandahålla operativt stöd till de nationella myndigheterna, t.ex. genom att ta fram praktiska riktlinjer, kurser och program för ömsesidigt lärande, främja projekt för ömsesidigt stöd, underlätta personalutbyten såsom sådant som avses i artikel 8 i direktiv 2014/67/EU samt bistå medlemsstaterna när de organiserar upplysningskampanjer riktade till enskilda och arbetsgivare om rättigheter och skyldigheter. Byrån bör främja utbyte, spridning och användning av god praxis.

- (17) Byrån bör ha en medlarroll. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att hänvisa tvister i enskilda ärenden till byrån för medling sedan de misslyckats med att lösa tvisterna genom direktkontakt, dialog eller ett dialogförfarande som införts för detta syfte. Styrelsen bör fastställa regler för medlingsförfarandet där närmare detaljer anges. Medlingen bör endast röra tvister mellan medlemsstaterna, medan enskilda och arbetsgivare som ställs inför svårigheter att utöva sina unionsrättsliga rättigheter även fortsättningsvis bör ha tillgång till de nationella tjänster och unionstjänster som inrättats för sådana ändamål, såsom Solvitnätverket till vilket byrån bör hänvisa sådana ärenden. Solvitnätverket bör också kunna hänvisa ärenden till byrån för handläggning om problemet inte kan lösas på grund av meningsskiljaktigheter mellan de nationella förvaltningarna. Byrån bör fullgöra sin medlarroll utan att det påverkar Europeiska unionens domstols befogenheter i fråga om tolkningen av unionsrätten. I tvister som avser samordningen av de sociala trygghetssystemen bör förlikningsförfarandet inför administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen fortsatt vara tillämpligt och dessa tvister bör inte hanteras av byrån, men de båda organen bör, vid behov, samarbeta, särskilt genom utbyte av relevant information.
- (18) Byrån bör underlätta samarbete och informationsutbyte mellan relevanta aktörer, så att arbetsmarknadsstörningar som påverkar fler än en medlemsstat kan åtgärdas. Oberoende av arten av händelserna som kan få storskaliga negativa effekter på arbetsmarknaden, antingen ekonomiska eller finansiella svårigheter eller strukturförändringar inom ett företag som påverkar sysselsättningen, bör byrån tillhandahålla ett forum för dialog och samarbete för berörda aktörer i syfte att mildra konsekvenserna av sådana händelser.

- (19) Europeiska interoperabilitetsramen (EIF) omfattar principer och rekommendationer för bättre styrning av interoperabilitet och offentliga tjänster, för upprättande av organisations- och gränsöverskridande relationer, för rationalisering av processer till stöd för helt digitala utbyten, så att både befintlig och ny lagstiftning stöder principerna för interoperabilitet. Den europeiska interoperabilitetsarkitekturen (Eira) är en generisk struktur med principer och riktlinjer för implementation av interoperabilitetslösningar²⁶. Både EIF och Eira bör fungera vägledande och stödjande för byrån när interoperabilitetsfrågor tas upp.
- (19a)(nytt) Byrån bör sträva efter att tillhandahålla bättre tillgång till onlineinformation och onlinetjänster för unionsaktörer och nationella aktörer och underlätta informationsutbytet dem emellan. Byrån bör därför främja användningen av digitala verktyg, där så är möjligt. Vid sidan av it-system och webbplatser spelar digitala verktyg som onlineplattformar en alltmer central roll för marknaden för arbetskraftens rörlighet över gränserna. Sådana verktyg är således användbara för att lätt ge tillgång till relevant onlineinformation och underlätta utbytet av information för unionsaktörer och nationella aktörer om deras gränsöverskridande verksamheter.

²⁶ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/2240 av den 25 november 2015 om inrättandet av ett program för lösningar för interoperabilitet och gemensamma ramar för europeiska offentliga förvaltningar, företag och medborgare (ISA²-programmet) för modernisering av den offentliga sektorn (EUT L 318, 4.12.2015, s. 1).

- (19b)(nytt) Byrån bör eftersträva att webbplatser och mobilapplikationer som skapats för genomförandet av de uppgifter som fastställs i denna förordning överensstämmer med unionens relevanta tillgänglighetskrav. I enlighet med direktiv (EU) 2016/2102²⁷ ska medlemsstaterna säkerställa att deras offentliga organs webbplatser är tillgängliga i enlighet med principerna om tydlighet, funktionsduglighet, begriplighet och robusthet och att de uppfyller kraven i det direktivet. Eftersom detta direktiv inte är tillämpligt på EU-institutioners, EU-organs och EU-byråers webbplatser och mobilapplikationer bör byrån sträva efter att uppfylla de principer som fastställs där.
- (20) Byrån bör ledas och drivas i överensstämmelse med principerna i det gemensamma uttalandet från Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 19 juli 2012 om decentraliserade organ.
- (21) För att byrån ska fungera effektivt bör medlemsstaterna och kommissionen vara företrädare i byråns styrelse. Styrelsens sammansättning, inbegripet val av ordförande och vice ordförande, bör följa principerna om jämn könsfördelning, erfarenhet och förtjänst. För att byrån ska fungera ändamålsenligt och resurseffektivt bör styrelsen bland annat anta ett årligt arbetsprogram, utföra sina arbetsuppgifter beträffande byråns budget, anta de budgetregler som ska gälla för byrån, utse en verkställande direktör och fastställa förfarandena för den verkställande direktörens beslut om byråns operativa uppgifter. Företrädare från andra länder än unionens medlemsstater som tillämpar unionens regler inom byråns behörighetsområde bör få delta i styrelsens sammanträden som observatörer.

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2102 av den 26 oktober 2016 om tillgänglighet avseende offentliga myndigheters webbplatser och mobila applikationer (EUT L 327, 2.12.2016, s. 1).

- (22) Utan att det påverkar tillämpningen av kommissionens befogenheter bör styrelsen och den verkställande direktören vara oberoende vid fullgörandet av sina uppgifter och agera i det allmännas intresse.
- (23) Byrån bör direkt anlita de berörda parternas sakkunskap på dess olika behörighetsområden genom en särskild intressentgrupp. Ledamöterna bör vara företrädare för arbetsmarknadens parter på unionsnivå. Vid fullgörandet av sina uppgifter bör intressentgruppen ta vederbörlig hänsyn till yttranden från och dra nytta av sakkunskapen hos den rådgivande kommitté för samordning av de sociala trygghetssystemen som inrättats genom förordning (EG) nr 883/2004 och den rådgivande kommitté för fri rörlighet för arbetstagare som inrättats i enlighet med förordning (EU) nr 492/2011.
- (24) För att garantera byråns fullständiga oberoende och självständighet bör den ha en egen budget, med inkomster som kommer från unionens allmänna budget, eventuella frivilliga ekonomiska bidrag från medlemsstaterna och eventuella bidrag från tredjeländer som deltar i byråns arbete. I exceptionella och vederbörligen motiverade fall bör den även kunna få delegeringsavtal eller särskilda bidrag, och ta ut avgifter för publikationer och tjänster som den tillhandahåller.
- (25) Behandling av personuppgifter enligt den här förordningen bör utföras i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679²⁸ eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001²⁹, beroende på vilken som är tillämplig. Detta innebär införande av lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att fullgöra de skyldigheter som de förordningarna innebär, i synnerhet åtgärder med avseende på behandlingens lagenlighet och säkerhet samt tillhandahållande av information och de registrerades rättigheter.

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (26) För att säkerställa öppenhet i byråns verksamhet bör Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001³⁰ gälla byrån. Europeiska ombudsmannen bör granska byråns verksamhet i enlighet med artikel 228 i EUF-fördraget.
- (27) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013³¹ bör tillämpas på byrån, som bör ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Olaf.
- (28) Byråns värdmedlemsstat bör tillhandahålla bästa möjliga villkor för att säkerställa byråns väl fungerande verksamhet.
- (29) För att säkerställa öppna och transparenta anställningsvillkor och likabehandling av personal bör tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (tjänsteföreskrifterna för tjänstemän) och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen (anställningsvillkoren), som fastställs i förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 (tillsammans kallade tjänsteföreskrifterna), inklusive bestämmelserna om tystnadsplikt eller andra likvärdiga skyldigheter beträffande sekretess, gälla för byråns personal och för den verkställande direktören.

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

- (30) Inom ramen för respektive behörighetsområden bör byrån samarbeta med unionens övriga organ, särskilt med sådana som inrättats inom området sysselsättning och socialpolitik, så att den bygger vidare på deras sakkunskap och maximerar synergieffekterna: Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (Eurofound), Europeiska centrumet för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop), Europeiska arbetsmiljöbyrån (EU-Osha) och Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen (ETF) samt, när det gäller kampen mot organiserad brottslighet och människohandel, med Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust).
- (31) För att stärka det operativa inslaget i verksamheten vid befintliga organ på området för arbetstagarnas rörlighet över gränserna bör byrån ta över de uppgifter som utförs av tekniska kommittén för arbetskraftens fria rörlighet, inrättad genom förordning (EU) nr 492/2011, expertkommittén för utstationering av arbetstagare, inrättad genom kommissionens beslut 2009/17/EG, inbegripet informationsutbytet om administrativt samarbete, assistans i frågor om genomförande och gränsöverskridande efterlevnad, samt det europeiska forumet för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete, inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2016/344³². I och med att byrån blir fullt operativ bör dessa organ upphöra. Styrelsen får dock besluta att inrätta särskilda arbetsgrupper eller expertpaneler.

³² Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2016/344 av den 9 mars 2016 om inrättande av ett europeiskt forum för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete, (EUT L 65, 11.3.2016, s. 12).

- (32) Byråns verksamhet bör inte inkräkta på befogenheterna för administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen, inrättad genom förordning (EG) nr 883/2004 (nedan kallad administrativa kommissionen), i den mån den fullgör uppgifter som rör tillämpningen av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009. De två organen bör ha ett nära samarbete i syfte att uppnå synergier och undvika överlappning.
- (33) Rådgivande kommittén för samordning av de sociala trygghetssystemen, som inrättades genom förordning (EG) nr 883/2004, och rådgivande kommittén för fri rörlighet för arbetstagare, som inrättades genom förordning (EU) nr 492/2011, tillhandahåller ett forum för samråd med arbetsmarknadens parter och regeringsföreträdare på nationell nivå. Byrån bör bidra till deras verksamhet och bör få delta i deras sammanträden.
- (34) För att återspegla denna nya institutionella struktur bör förordningarna (EG) nr 883/2004, (EU) nr 492/2011 och (EU) 2016/589 ändras, och beslut (EU) 2016/344 bör upphöra att gälla när byrån blivit fullt operativ.
- (35) Byrån bör respektera skillnaderna mellan de nationella systemen i fråga om arbetsmarknadsparternas roll och deras självständighet, som uttryckligen erkänns i EUF-fördraget. Deltagandet i byråns verksamhet påverkar inte medlemsstaternas befogenheter, skyldigheter och ansvar enligt bland annat Internationella arbetsorganisationens (ILO) relevanta och tillämpliga konventioner, såsom konvention nr 81 om yrkesinspektion, och medlemsstaternas befogenheter att reglera, medla i eller övervaka relationerna mellan arbetsmarknadens parter på nationell nivå, särskilt när det gäller utövandet av rätten att förhandla om kollektivavtal och vidta stridsåtgärder.

- (36) Eftersom målen för denna förordning, att stödja den fria rörligheten för arbetstagare och tjänster och bidra till ökad rättvisa på den inre marknaden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan samordning utan snarare, på grund av den gränsöverskridande karaktären av dessa verksamheter och behovet av ökat samarbete mellan medlemsstaterna, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (37) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheterna och följer de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som det hänvisas till i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Principer

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas Europeiska arbetsbyrån (nedan kallad byrån).
2. Byrån ska bistå medlemsstaterna och kommissionen när det gäller arbetstagarnas rörlighet över gränserna och samordning av de sociala trygghetssystemen inom unionen.
3. Byråns verksamhetsområde ska omfatta följande unionsakter:
 - a) Direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster.³³
 - b) Direktiv 2014/67/EU om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen).³⁴

³³ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

³⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) (EUT L 159, 28.5.2014, s.11).

- c) Förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen³⁵ och förordning (EG) 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, inklusive bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71³⁶ och förordning (EEG) nr 574/72³⁷ i den mån de fortfarande är tillämpliga³⁸, förordning (EU) nr 1231/2010³⁹ och förordning (EG) nr 859/2003 om utvidgning av de båda förstnämnda förordningarna till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar.
- d) Förordning (EU) nr 492/2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen⁴⁰.

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1, rättad i EUT L 200, 7.6.2004, s. 1).

³⁶ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, 5.7.1971, s. 2).

³⁷ Rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 74, 27.3.1972, s. 1).

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, 30.10.2009, s. 1).

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 av den 24 november 2010 om utvidgning av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar (EUT L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, 27.5.2011, s. 1).

- e) Direktiv 2014/54/EU om åtgärder som underlättar utövandet av arbetstagares rättigheter i samband med fri rörlighet för arbetstagare⁴¹.
- f) Förordning (EU) 2016/589 om ett europeiskt nätverk för arbetsförmedlingar (Eures), om arbetstagares tillgång till rörlighetstjänster och om ytterligare integration av arbetsmarknaderna samt om ändring av förordningarna (EU) nr 492/2011 och (EU) nr 1296/2013⁴².
- g) Förordning (EG) nr 561/2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85⁴³.
- h) Direktiv 2006/22/EG om minimivillkor för genomförande av rådets förordningar (EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85 om sociallagstiftning på vägtransportområdet samt om upphävande av rådets direktiv 88/599/EEG⁴⁴.

⁴¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/54/EU av den 16 april 2014 om åtgärder som underlättar utövandet av arbetstagares rättigheter i samband med fri rörlighet för arbetstagare (EUT L 128, 30.4.2014, s. 8).

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/589 av den 13 april 2016 om ett europeiskt nätverk för arbetsförmedlingar (Eures), om arbetstagares tillgång till rörlighetstjänster och om ytterligare integration av arbetsmarknaderna samt om ändring av förordningarna (EU) nr 492/2011 och (EU) nr 1296/2013 (EUT L 107, 22.4.2016, s. 1).

⁴³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 (EUT L 102, 11.4.2006, s. 1).

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG av den 15 mars 2006 om minimivillkor för genomförande av rådets förordningar (EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85 om sociallagstiftning på vägtransportområdet samt om upphävande av rådets direktiv 88/599/EEG (EUT L 102, 11.4.2006, s. 35).

- i) Förordning (EG) nr 1071/2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG⁴⁵.
4. Byråns verksamhetsområde ska omfatta de bestämmelser i denna förordning som rör
- a) underlättande av samarbete mellan intressenter på unionsnivå och nationell nivå vid gränsöverskridande störningar på arbetsmarknaden och
 - b) samarbetet mellan medlemsstaterna för att bekämpa odeklarerat arbete.
5. Denna förordning ska respektera medlemsstaternas behörighet vad gäller tillämpning och verkställighet av den unionslagstiftning som förtecknas i punkt 3. Den ska respektera skillnaderna mellan de nationella systemen i fråga om arbetsmarknadsparternas roll och deras självständighet, som erkänns i EUF-fördraget. Den ska inte påverka enskildas och arbetsgivares rättigheter och skyldigheter enligt unionsrätten och nationell rätt, och inte heller de nationella myndigheternas rättigheter och skyldigheter som följer därav.

Denna förordning ska inte påverka befintliga bilaterala avtal och arrangemang för administrativt samarbete mellan medlemsstaterna, särskilt sådana som rör samordnade och gemensamma inspektioner.

Artikel 2

Mål

Byråns mål ska vara att bidra till att säkerställa rättvis rörlighet för arbetstagarna på den inre marknaden. Byrån ska i detta syfte och inom det verksamhetsområde som anges i artikel 1

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG (EUT L 300, 14.11.2009, s. 51).

- a) underlätta för enskilda och arbetsgivare att få tillgång till information om sina rättigheter och skyldigheter samt till relevanta tjänster,
- b) stödja samarbetet mellan medlemsstaterna när det gäller att säkerställa efterlevnaden av relevant unionslagstiftning i gränsöverskridande situationer, bland annat genom att underlätta samordnade och gemensamma inspektioner,
- c) vid gränsöverskridande tvister medla mellan medlemsstaterna,
- d) underlätta samarbetet mellan berörda aktörer på unionsnivå och nationell nivå för att finna lösningar vid gränsöverskridande störningar på arbetsmarknaden,
- e) stödja medlemsstaternas samarbete när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete.

Artikel 3

Rättslig ställning

1. Byrån ska vara ett unionsorgan med ställning som juridisk person.
2. Byrån ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt nationell lagstiftning. Den får särskilt förvärva och avyttra lös och fast egendom samt föra talan inför domstol och andra myndigheter.

Artikel 4

Säte

Sätet för byrån ska vara [x].

Kapitel II

Byråns uppgifter

Artikel 5

Byråns uppgifter

För att uppnå sina mål ska byrån utföra följande uppgifter:

- a) Underlätta för enskilda och arbetsgivare att få tillgång till information om rättigheter och skyldigheter i gränsöverskridande situationer samt tillgång till tjänster som avser arbetstagarnas rörlighet över gränserna i enlighet med artiklarna 6 och 7.
- b) Underlätta samarbetet och utbytet av information mellan de nationella myndigheterna i syfte att säkerställa den faktiska tillämpningen och efterlevnaden av relevant unionslagstiftning i enlighet med artikel 8.
- c) stödja samordnade och gemensamma inspektioner i enlighet med artiklarna 9 och 10.
- d) Utföra analyser och riskbedömningar när det gäller arbetstagarnas rörlighet över gränserna i enlighet med artikel 11.
- e) Stödja medlemsstaternas kapacitetsuppbyggnad när det gäller att säkerställa den faktiska tillämpningen och efterlevnaden av relevant unionslagstiftning i enlighet med artikel 12.
- ea) (ny) Stödja medlemsstaterna när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete, i enlighet med artikel 12a (ny).
- f) Medla i de tvister mellan medlemsstaterna som rör tillämpningen av relevant unionslagstiftning i enlighet med artikel 13.
- g) Underlätta samarbetet mellan berörda parter vid gränsöverskridande störningar på arbetsmarknaden i enlighet med artikel 14.

Artikel 6

Information om arbetskraftens rörlighet över gränserna

Byrån ska förbättra tillgängligheten, kvaliteten och tillgången när det gäller informationen till enskilda och arbetsgivare om deras rättigheter och skyldigheter enligt de unionsakter som anges i artikel 1.3 för att underlätta arbetstagarnas rörlighet i unionen

Byrån ska i detta syfte

- a) stödja medlemsstaterna vid tillämpningen av förordning (EU) nr 589/2016 om Eures genom att
 - i. underlätta tillgången till information till enskilda och arbetsgivare om deras rättigheter och skyldigheter i situationer som rör arbetstagarnas rörlighet över gränserna och om levnads- och arbetsvillkor, bland annat genom hänvisningar till nationella informationskällor och genom bidrag till unionsnivå informationskällor.
 - ii. främja möjligheter som stöder enskilda arbetstagares rörlighet, bland annat genom icke-bindande vägledning när det gäller tillgång till utbildning och språkutbildning,
- [...]
- d) stödja medlemsstaterna så att de fullgör de skyldigheter när det gäller spridning av och tillgång till information om fri rörlighet för arbetstagare som fastställs i artikel 6 i direktiv 2014/54/EU och om utstationering av arbetstagare som fastställs i artikel 5 i direktiv 2014/67/EU, bland annat genom hänvisningar till sådana nationella informationskällor som den enda officiella nationella webbplatsen,
- e) stödja medlemsstaterna när det gäller att förbättra korrektheten, fullständigheten och användarvänligheten för relevanta nationella informationstjänster, i enlighet med de kvalitetskriterier som fastställs i förordningen om [OJ to add reference to Single Digital Gateway – COM(2017) 256],
- f) stödja medlemsstaternas effektivisering av tillhandahållandet av information och tjänster till enskilda och arbetsgivare avseende gränsöverskridande rörlighet på frivillig basis.

Artikel 7

Tillgång till tjänster som avser arbetstagarnas rörlighet över gränserna

1. Byrån ska tillhandahålla tjänster till enskilda och arbetsgivare för att underlätta arbetstagarnas rörlighet inom unionen. Byrån ska i detta syfte
 - a) främja utvecklingen av initiativ som stöder gränsöverskridande rörlighet för enskilda, inbegripet riktade program för rörlighet,
 - b) göra det lättare att via Eures över gränserna matcha lediga jobb, praktikplatser och lärlingsplatser med meritförteckningar och ansökningar, till nytta för enskilda och arbetsgivare,
 - c) på ett strukturerat sätt nära samarbeta med andra initiativ och nätverk på unionsnivå, t.ex. Europeiska nätverket för offentliga arbetsförmedlingar, European Enterprise Network och kontaktpunkten för gränserna, yrkesinspektörskommittén (Slic), särskilt för att kartlägga och undanröja de gränsöverskridande hindren för arbetstagarnas rörlighet,
 - d) underlätta samarbetet mellan de behöriga myndigheter på nationell nivå som utsetts i enlighet med direktiv 2014/54/EU att tillhandahålla information, vägledning och stöd till enskilda och arbetsgivare när det gäller gränsöverskridande rörlighet, i synnerhet genom att tillhandahålla kontaktuppgifter på en webbsida till de organ som inrättats i enlighet med artikel 4 i direktiv 2014/54/EU.
2. Byrån ska förvalta Eures europeiska samordningsbyrå och säkerställa att den fullgör sina åtaganden i enlighet med artikel 8 i förordning (EU) 2016/589, med undantag för teknisk drift och utveckling av Euresportalen och relaterade it-tjänster, som även fortsättningsvis ska förvaltas av kommissionen. Byrån ska, under den verkställande direktörens ansvar, i enlighet med artikel 23.4 k, säkerställa att denna verksamhet till fullo uppfyller kraven i tillämplig uppgiftsskyddslagstiftning, inbegripet kravet att utse ett uppgiftsskyddsombud i enlighet med artikel 37.

Artikel 8

Samarbete och utbyte av information mellan medlemsstaterna

1. Byrån ska underlätta samarbete mellan medlemsstaterna och stödja deras faktiska fullgörande av samarbetsskyldigheterna, inbegripet informationsutbyte, såsom fastställs i unionslagstiftningen inom tillämpningsområdet för byråns behörighet.

I detta syfte och för att påskynda informationsutbytet mellan de nationella myndigheterna ska byrån på begäran av dem, särskilt

- a) stödja de nationella myndigheterna när det gäller att fastställa vilka de berörda kontaktpunkterna är för de nationella myndigheterna i andra medlemsstater,
 - b) underlätta uppföljningen av begäranden och informationsutbyte mellan de nationella myndigheterna genom att tillhandahålla logistiskt och tekniskt stöd, inbegripet översättnings- och tolkningstjänster, och genom att utbyta information om statusen för olika ärenden,
 - c) främja och utbyta bästa praxis,
 - d) underlätta gränsöverskridande verkställighetsförfaranden när det gäller straffavgifter och böter i enlighet med direktiv 2014/67,
- 1a. (ny) Byrån ska rapportera till kommissionen varje kvartal om olösta begäranden mellan medlemsstaterna och, om det anses nödvändigt, hänvisa till medling i enlighet med artikel 13.

[...]

3. Byrån ska främja användningen av elektroniska verktyg och förfaranden för utbyte av meddelanden mellan de nationella myndigheterna, inbegripet informationssystemet för den inre marknaden (IMI).

4. Byrån ska främja användningen av innovativa metoder för effektivt och ändamålsenligt gränsöverskridande samarbete och undersöka om det är möjligt att använda system för elektroniskt utbyte mellan medlemsstaterna för att göra det lättare att upptäcka bedrägerier samt lämna rapporter till kommissionen så att de kan utvecklas ytterligare.

Artikel 9

Stöd till samordnade och gemensamma inspektioner

1. På begäran av en eller flera medlemsstater ska byrån stödja samordnade eller gemensamma inspektioner inom sitt verksamhetsområde enligt artikel 1.3.

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *samordnade inspektioner*: inspektioner som utförs av de nationella myndigheterna i två eller flera medlemsstater samtidigt beträffande likartade fall, där varje nationell myndighet är verksam på sitt eget territorium.
- b) *gemensamma inspektioner*: inspektioner som utförs av den nationella myndigheten i en medlemsstat på dess territorium, med deltagande av de nationella myndigheterna i en eller flera andra berörda medlemsstater.

- 1a.(ny) Begäran får lämnas in av en eller flera medlemsstater. Byrån får också föreslå för myndigheterna i de berörda medlemsstaterna att de ska genomföra en samordnad eller gemensam inspektion, efter överenskommelse de berörda medlemsstaterna.
2. Om en myndighet i en medlemsstat beslutar att inte delta i eller genomföra en samordnad eller gemensam inspektion som avses i punkt 1, ska den utan onödigt dröjsmål informera byrån och övriga berörda medlemsstaterna skriftligen eller med elektroniska medel om skälen till sitt beslut.

3. Innan en samordnad eller gemensam inspektion anordnas ska detta först godkännas av alla deltagande medlemsstater via deras nationella kontaktpersoner i enlighet med artikel 33. Om en eller flera medlemsstater inte samtycker till att delta i den samordnade eller gemensamma inspektionen ska övriga nationella myndigheter endast genomföra den planerade samordnade eller gemensamma inspektionen i de deltagande medlemsstaterna. De medlemsstater som inte har samtyckt till att delta i inspektionen ska hålla informationen om den planerade inspektionen konfidentiell.

Artikel 10

Överenskommelser om samordnade och gemensamma inspektioner

1. Ett avtal om inrättande av en samordnad eller gemensam inspektion (nedan kallat inspektionsavtalet) mellan de deltagande medlemsstaterna och byrån ska fastställa villkoren för att utföra en sådan inspektion, inbegripet, där så är relevant, arrangemang för deltagande av byråns personal i inspektionen. Inspektionsavtalet får innehålla bestämmelser som gör det möjligt att med kort varsel utföra samordnade eller gemensamma inspektioner som det har beslutats om och som har planerats. Byrån ska upprätta avtalsmallar.
2. Samordnade och gemensamma inspektioner ska utföras i enlighet med den nationella lagstiftningen i de medlemsstater där inspektionerna sker. Uppföljningen av dem ska utföras i enlighet med den nationella lagstiftningen i de berörda medlemsstaterna.
3. Byrån ska tillhandahålla logistiskt och tekniskt stöd, vilket får inbegripa översättnings- och tolkningstjänster, till de medlemsstater som utför samordnade eller gemensamma inspektioner.
4. Byråns personal får delta i en samordnad eller gemensam inspektion, om detta på förhand godkänts av den medlemsstat på vars territorium de kommer att biträda inspektionen, och i enlighet med den medlemsstatens nationella lagstiftning.

5. De nationella myndigheter som utför en samordnad eller gemensam inspektion ska rapportera till byrån om resultaten i sina respektive medlemsstater och om hela det operativa genomförandet av den samordnade eller gemensamma inspektionen senast sex månader efter det att inspektionen avslutats.
6. Information om samordnade och gemensamma inspektioner som utförts inom ramen för denna förordning ska ingå i kvartalsrapporterna som ska lämnas till styrelsen. En årlig rapport om de inspektioner som byrån stöder ska ingå i byråns årliga verksamhetsrapport.
7. Om byrån under samordnade eller gemensamma inspektioner, eller under någon del av dess verksamhet, får kännedom om misstänkta oriktigheter när det gäller tillämpningen av unionslagstiftningen enligt förteckningen i artikel 1.3 ska den, där så är lämpligt, rapportera om dessa misstänkta oriktigheter till den berörda medlemsstaten och till kommissionen.

Artikel 11

Analyser och riskbedömning av arbetstagarnas rörlighet över gränserna

1. Byrån ska bedöma risker och analysera flödena för arbetskraftens rörlighet över gränserna, t.ex. obalans på arbetsmarknaden, branschspecifika hot och återkommande problem som enskilda och arbetsgivare stöter på när det gäller gränsöverskridande rörlighet. I detta syfte ska byrån använda relevanta och aktuella statistiska uppgifter från befintliga undersökningar, säkerställa komplementaritet med, och stödja sig på sakkunskap från, unionens övriga organ eller tjänster och/eller nationella myndigheter, organ eller tjänster, bland annat när det gäller kompetensprognoser samt hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. På begäran av kommissionen får byrån utföra riktade djupanalyser och studier, när så är lämpligt, baserat på relevanta och aktuella tillgängliga uppgifter för att undersöka specifika frågor som gäller arbetstagarnas rörlighet.

2. Byrån ska ordna ömsesidiga granskningar mellan medlemsstater som har samtyckt till att delta i granskningen i syfte att
 - (a) utreda frågor, problem och särskilda ärenden som kan bli aktuella när det gäller genomförandet och den praktiska tillämpningen av unionslagstiftningen inom ramen för byråns behörighet samt den praktiska efterlevnaden av unionslagstiftningen,
 - (b) göra tillhandahållandet av tjänster till enskilda och företag mer enhetligt,
 - (c) förbättra kunskaperna om och den ömsesidiga förståelsen av olika system och rutiner samt bedöma hur effektiva olika politiska åtgärder är, bland annat förebyggande och avskräckande åtgärder.
3. Byrån ska utföra sin uppgift avseende riskbedömning och analys i samarbete med de berörda medlemsstaterna och regelbundet rapportera sina slutsatser till medlemsstaterna och kommissionen och föreslå möjliga åtgärder för att avhjälpa konstaterade brister.
4. Byrån ska, där så är lämpligt, samla in statistiska uppgifter som sammanställs och tillhandahålls av medlemsstaterna inom de områden av unionslagstiftningen som omfattas av byråns behörighet. Byrån ska därigenom eftersträva att effektivisera nuvarande uppgiftsinsamling på dessa områden för att undvika att samma uppgifter samlas in flera gånger. I förekommande fall ska artikel 16 tillämpas. Byrån ska samarbeta med kommissionen (Eurostat) och, där så är lämpligt, dela med sig av resultaten av sin uppgiftsinsamling.

Artikel 12

Stöd till kapacitetsuppbyggnad.

Byrån ska stödja medlemsstaternas kapacitetsuppbyggnad i syfte att främja en enhetlig efterlevnad av unionslagstiftningen på alla områden som förtecknas i artikel 1. Byrån ska särskilt vidta följande åtgärder:

- a) Utarbeta gemensamma icke-bindande riktlinjer som medlemsstaterna ska använda, bland annat vägledning för inspektioner i ärenden med en gränsöverskridande dimension, samt gemensamma definitioner och begrepp, som bygger på relevant arbete på nationell nivå och unionsnivå. Dessa riktlinjer ska utarbetas i samarbete med nationella myndigheter som är ansvariga för deras tillämpning.
- b) Främja och stödja ömsesidigt bistånd, antingen i form av ömsesidiga insatser eller gruppinsatser samt system för personalutbyten och utstationering mellan de nationella myndigheterna.
- c) Främja utbyte och spridning av erfarenheter och god praxis, inbegripet exempel på samarbete mellan berörda nationella myndigheter.
- d) Utveckla branschspecifika och branschövergripande utbildningsprogram och särskilt utbildningsmaterial, även genom metoder för nätbaserat lärande.
- e) Främja upplysningskampanjer, bland annat kampanjer för att informera enskilda och arbetsgivare, särskilt små och medelstora företag, om deras rättigheter och skyldigheter och vilka möjligheter de har. Byrån ska säkerställa att innehållet i upplysningskampanjerna kompletterar sådana kampanjer från andra relevanta organ.

Artikel 12a (ny)

Samarbetet mellan medlemsstaterna för att bekämpa odeklarerat arbete

1. Byrån ska stödja medlemsstaternas verksamhet för att bekämpa odeklarerat arbete genom att
 - a) stärka samarbetet mellan medlemsstaternas berörda myndigheter och andra involverade aktörer för att på ett mer ändamålsenligt och effektivt sätt bekämpa odeklarerat arbete i dess olika former och falskdeklarerat arbete som förknippas med det, inklusive falskt egenföretagande,
 - b) förbättra medlemsstaternas olika berörda myndigheters och aktörers kapacitet att bekämpa odeklarerat arbete med avseende på dess gränsöverskridande aspekter, och på så vis bidra till likvärdiga konkurrensvillkor, och på så vis bidra till likvärdiga konkurrensvillkor,
 - c) öka allmänhetens medvetenhet om frågor med anknytning till odeklarerat arbete och om det brådskande behovet av lämpliga åtgärder samt uppmuntra medlemsstaterna att öka sina insatser mot odeklarerat arbete.
2. Byrån ska uppmuntra till samarbete mellan medlemsstaterna genom att
 - a) utbyta bästa praxis och information,
 - b) utveckla expertis och analys, samtidigt som överlappning ska undvikas,
 - c) uppmuntra till och underlätta innovativa metoder för effektivt och ändamålsenligt gränsöverskridande samarbete och utvärdera erfarenheter,
 - d) bidra till övergripande insikter om frågor med anknytning till odeklarerat arbete.

Artikel 13

Medling mellan medlemsstaterna

1. Byrån får ha en medlarroll vid tvister mellan två eller flera medlemsstater om enskilda fall av tillämpning av unionslagstiftningen inom de områden som omfattas av artikel 1, med undantag för artikel 1.3 c.
- 1a.(ny) Medlingen ska syfta till en förlikning mellan skilda åsikter hos medlemsstater som berörs av en tvist och ett antagande av ett icke-bindande yttrande. Medlingen sker mellan de medlemsstater som är berörda av tvisten och en medlare. Experter från medlemsstaterna och kommissionen får delta som rådgivare.
2. På begäran av en eller flera av de medlemsstater som är berörda av en tvist som inte gick att lösa under föregående direktkontakter eller dialog mellan de tvistande medlemsstaterna ska byrån inleda ett medlingsförfarande. Byrån får också föreslå att ett medlingsförfarande inleds mellan de medlemsstater som är berörda av en tvist.
- 2a.(ny) Styrelsen ska anta regler för medlingsförfarandet, inbegripet arbetsformer, om utnämningen av medlare och om deltagande av medlemsstaternas och kommissionens experter.

- 2b.(ny) Det ska vara frivilligt för de medlemsstater som är berörda av tvisten att delta i medlingsförfarandet. Om en medlemsstat som är berörd av tvisten beslutar att inte delta, ska den skriftligen eller på elektronisk väg informera byrån och de övriga medlemsstater som är berörda av tvisten om skälen till sitt beslut inom den tidsfrist som fastställts av styrelsen i reglerna för medlingsförfarandet.
3. När medlemsstaterna lägger fram ett medlingsärende för byrån, ska de säkerställa att alla personuppgifter som rör det ärendet är anonymiserade, och byrån får inte vid någon tidpunkt under medlingsförfarandet behandla personuppgifter om enskilda som berörs av ärendet.
 4. Ärenden som är under behandling i domstol på nationell nivå eller unionsnivå ska inte komma ifråga för byråns medling. Om domstolsförfaranden har inletts under medlingsförfarandet ska medlingen avbrytas.
 5. Inom tre månader från antagandet av ett icke-bindande yttrande ska de berörda medlemsstaterna rapportera till byrån om de åtgärder som de har vidtagit till följd av yttrandet för att följa upp det eller om skälen till att de inte vidtagit några åtgärder om det inte följts upp.
 6. Byrån ska en gång om året rapportera till kommissionen om resultaten av de medlingsärenden som den har handlagt och de ärenden där den inte gått vidare.

Artikel 14

Samarbete vid gränsöverskridande störningar på arbetsmarknaden

1. På begäran av de berörda medlemsstaterna får byrån underlätta samarbetet mellan relevanta unionsaktörer och nationella aktörer som är öppna för att delta i en dialog som syftar till att åtgärda storskaliga störningar på arbetsmarknaden som berör mer än en medlemsstat, inbegripet storskaliga omstruktureringar eller omlokaliseringar och företagsnedläggningar som påverkar sysselsättningen eller leder till kollektiva uppsägningar.
2. Byrån ska underlätta informationsutbyte mellan relevanta aktörer, såsom de inblandade företagen, nationella och lokala myndigheter, arbetsmarknadens parter och kommissionen, och den ska öka medvetenheten om relevant unionslagstiftning och finansiella instrument som finns tillgängliga för att mildra konsekvenserna av sådana fall.

Artikel 15

Samarbete med andra organ

Byrån ska, där så är lämpligt, etablera samarbete med andra decentraliserade unionsorgan, i syfte att undvika överlappningar samt främja synergi och komplementaritet i deras verksamheter.

Artikel 16

Interoperabilitet och informationsutbyte

Byrån ska samordna, utveckla och tillämpa interoperabilitetsramar för att garantera informationsutbyte mellan medlemsstaterna och också med byrån. Dessa interoperabilitetsramar ska grundas på och stödjas av den europeiska interoperabilitetsramen och den europeiska interoperabilitetsarkitektur som avses i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/2240⁴⁶.

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/2240 av den 25 november 2015 om inrättandet av ett program för lösningar för interoperabilitet och gemensamma ramar för europeiska offentliga förvaltningar, företag och medborgare (ISA²-programmet) för modernisering av den offentliga sektorn (EUT L 318, 4.12.2015, s. 1).

Kapitel III

Byråns organisation

Artikel 17

Förvaltnings- och ledningsstruktur

1. Byråns förvaltnings- och ledningsstruktur ska bestå av följande:
 - a) En styrelse som ska utföra de uppgifter som fastställs i artikel 19.
 - b) En verkställande direktör som ska ha det ansvar som fastställs i artikel 23.
 - c) En intressentgrupp som ska utföra de uppgifter som fastställs i artikel 24.
2. Byrån får inrätta arbetsgrupper eller expertpaneler med företrädare för medlemsstaterna och kommissionen, eller med externa experter efter urvalsförfaranden, för att fullgöra särskilda uppgifter eller för särskilda politikområden, såsom bekämpning av odeklarerat arbete, utstationering av arbetstagare eller fri rörlighet för arbetstagare.

Arbetsordningen för sådana arbetsgrupper och paneler ska fastställas av byrån efter samråd med kommissionen.

AVSNITT 1

STYRELSEN

Artikel 18

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av en erfaren företrädare för varje medlemsstat och två företrädare för kommissionen, vilka alla ska ha rösträtt.
2. Varje styrelseledamot ska ha en suppleant. Suppleanten ska företräda ledamoten i dennes frånvaro.
3. De styrelseledamöter som företräder sina medlemsstater och deras suppleanter ska utses av sina respektive medlemsstater.

Kommissionen ska utse de ledamöter som ska företräda den.

Alla styrelseledamöter ska utses mot bakgrund av sina kunskaper inom de områden som avses i artikel 1, med hänsyn till relevanta färdigheter när det gäller ledarskap, administration och budget.

Medlemsstaterna och kommissionen ska eftersträva att begränsa omsättningen av sina företrädare i styrelsen för att säkerställa kontinuitet i styrelsens arbete. Alla parter ska sträva efter att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen.

4. Ledamöternas och suppleanternas mandatperiod ska vara fyra år. Denna period får förlängas.
5. Företrädare från tredjeländer, som tillämpar unionslagstiftningen inom de områden som omfattas av denna förordning, får delta i styrelsens sammanträden som observatörer.

Artikel 19

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen ska särskilt fullgöra följande uppgifter:
 - a) Tillhandahålla strategisk vägledning och övervaka byråns verksamhet.
 - b) Anta byråns årsbudget med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade styrelseledamöterna och fullgöra andra uppgifter avseende byråns budget i enlighet med kapitel IV.
 - c) Bedöma och anta den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten om byråns verksamhet, inbegripet en översikt över hur dess uppdrag fullgörs, och sända den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten före den 1 juli varje år. Den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten ska offentliggöras.
 - d) Anta de finansiella regler som ska tillämpas på byrån i enlighet med artikel 30.
 - e) Anta en strategi för bedrägeribekämpning, som står i proportion till risken för bedrägerier, och därvid ta hänsyn till kostnaderna och fördelarna med de åtgärder som ska genomföras.
 - f) Anta regler för att förebygga och hantera intressekonflikter bland styrelseledamöterna samt medlemmarna i intressentgruppen och de arbetsgrupper och paneler inom byrån som har inrättats i enlighet med artikel 17.2 och på sin webbplats varje år offentliggöra intresseförklaringarna från styrelseledamöterna.
 - g) Efter en behovsanalys anta och regelbundet uppdatera de planer för kommunikation och informationsspridning som avses i artikel 37.3.
 - h) Anta sin arbetsordning.
 - ha)(ny) Anta regler för medlingen i enlighet med artikel 13.2a (ny).

- i) Inrätta arbetsgrupper och paneler i enlighet med artikel 17.2 och anta deras arbetsordningar.
- j) I enlighet med punkt 2, med avseende på byråns personal, utöva de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna tilldelas tillsättningsmyndigheten och i anställningsvillkoren för övriga anställda tilldelas den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal⁴⁷(nedan kallade *tillsättningsbefogenheter*).
- k) Anta genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.
- l) Där så är lämpligt inrätta en internrevisionsfunktion.
- m) Utse den verkställande direktören och vid behov förlänga dennes mandatperiod eller säga upp denne från ämbetet i enlighet med artikel 32.
- n) Utse en räkenskapsförare, som ska omfattas av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda och som ska vara helt oberoende vid fullgörandet av sina arbetsuppgifter.
- o) Fastställa urvalsförfarandet för ledamöter och suppleanter i den intressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 24 och utse dessa ledamöter och suppleanter.
- p) Säkerställa lämplig uppföljning av resultat och rekommendationer som härrör från de interna eller externa revisionsrapporterna och utvärderingarna samt från utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

⁴⁷ Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän (EGT L 56, 4.3.1968, s. 1).

- q) Fatta alla beslut om inrättandet av byråns interna kommittéer eller andra organ och vid behov ändringar av dessa, med beaktande av byråns verksamhetsbehov och en sund ekonomisk förvaltning.
 - r) Godkänna byråns utkast till det samlade programdokument som avses i artikel 25 innan det överlämnas till kommissionen för yttrande.
 - s) Efter det att kommissionens yttrande mottagits, anta byråns samlade programdokument med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade styrelseledamöterna och i enlighet med artikel 25.
 - t)(ny) Samarbeta med administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen för att i samförstånd synkronisera verksamheterna och undvika överlappningar.
2. Styrelsen ska, i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna, anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och på artikel 6 i anställningsvillkoren för övriga anställda om att till den verkställande direktören delegera relevanta tillsättningsmyndighetsbefogenheter och fastställa på vilka villkor denna delegering av befogenheter kan dras in. Den verkställande direktören får vidaredelegera dessa befogenheter.
3. Vid exceptionella omständigheter får styrelsen genom ett beslut tillfälligt dra in delegeringen till den verkställande direktören av befogenheterna som tillsättningsmyndighet samt de befogenheter som den verkställande direktören har vidaredelegerat, och själv utöva dem eller delegera dem till en av sina ledamöter eller till någon annan anställd än den verkställande direktören.

Artikel 20

Styrelsens ordförande

1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande bland sina röstberättigade ledamöter och ska eftersträva en jämn könsfördelning. Ordföranden och vice ordföranden ska väljas med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna i styrelsen.

Om två tredjedelars majoritet inte uppnås i en första omröstning ska en andra omröstning anordnas där ordföranden och vice ordföranden ska väljas med enkel majoritet av de röstberättigade ledamöterna i styrelsen.

Vice ordföranden ska automatiskt ersätta ordföranden om denne har förhinder.

2. Ordförandens och vice ordförandens mandatperiod ska vara fyra år. Deras mandatperiod får förnyas en gång. Om deras uppdrag som styrelseledamot emellertid upphör någon gång under deras mandatperiod, upphör deras mandatperiod automatiskt vid denna tidpunkt.

Artikel 21

Styrelsens sammanträden

1. Ordföranden ska sammankalla till styrelsens möten.
2. Byråns verkställande direktör ska delta i överläggningarna utan rösträtt.
3. Styrelsen ska hålla minst två ordinarie sammanträden per år. Dessutom ska styrelsen sammanträda på ordförandens begäran, på kommissionens begäran eller på begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter.

4. Styrelsen ska sammankalla till möten med intressentgruppen minst en gång om året.
5. Styrelsen får bjuda in personer eller organisationer vars synpunkter kan vara av intresse till sina möten som observatörer.
6. Styrelseledamöterna och deras suppleanter får, med förbehåll för styrelsens arbetsordning, låta sig biträdas av rådgivare eller experter vid sammanträdena.
7. Byrån ska tillhandahålla sekretariatet för styrelsen.

Artikel 22

Omröstningsbestämmelser för styrelsen

1. Styrelsen ska fatta beslut med en majoritet av de röstberättigade ledamöterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19.1 b och s samt artiklarna 20.1 och 32.8.
2. Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst. Om en röstberättigad ledamot är frånvarande ska dennes suppleant ha rätt att rösta i ledamotens ställe.

[...]

4. Den verkställande direktören ska delta i överläggningarna utan rösträtt.
5. Närmare bestämmelser om röstningsförfarandena ska fastställas i styrelsens arbetsordning, särskilt på vilka villkor som en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar och på vilka villkor som skriftliga förfaranden ska användas vid omröstning.

AVSNITT 2

VERKSTÄLLANDE DIREKTÖR

Artikel 23

Den verkställande direktörens ansvarsområden

1. Den verkställande direktören ska leda byrån. Den verkställande direktören ska vara ansvarig inför styrelsen.
2. Den verkställande direktören ska på begäran rapportera till Europaparlamentet om resultatet av sitt arbete. Rådet får uppmana den verkställande direktören att rapportera om resultatet av sitt arbete.
3. Den verkställande direktören ska vara byråns rättsliga företrädare.
4. Den verkställande direktören ska ansvara för genomförandet av de uppgifter som byrån tilldelas genom denna förordning, särskilt följande:
 - a) Byråns dagliga förvaltning.
 - b) Genomföra de beslut som styrelsen antar.
 - c) Utarbeta utkastet till det samlade programdokumentet och lämna det till styrelsen för godkännande.
 - d) Genomföra det samlade programdokumentet och rapportera till styrelsen om dess genomförande.
 - e) Utarbeta utkastet till konsoliderad årlig rapport om byråns verksamhet och lägga fram den för styrelsen för bedömning och antagande.

- f) Utarbeta en åtgärdsplan på grundval av slutsatserna från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar, liksom utredningar utförda av Olaf samt överlämna en lägesrapport till kommissionen två gånger om året och regelbundet till styrelsen.
 - g) Skydda unionens finansiella intressen genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, utan att det påverkar Olafs behörighet att göra utredningar, genom effektiva kontroller, och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp, och, där så är lämpligt, genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.
 - h) Utarbeta en strategi för bedrägeribekämpning för byrån och lägga fram den för styrelsen för godkännande.
 - i) Utarbeta ett utkast till de finansiella regler som är tillämpliga på byrån och lägga fram det för styrelsen.
 - j) Upprätta byråns preliminära beräkning av inkomster och utgifter och genomföra dess budget.
 - k) Genomföra de åtgärder som fastställts av styrelsen för att fullgöra de skyldigheter avseende uppgiftsskydd som infördes genom förordning (EG) nr 45/2001.
5. Den verkställande direktören ska besluta om det är nödvändigt att placera en eller flera anställda i en eller flera medlemsstater. Innan den verkställande direktören beslutar att inrätta ett lokalt kontor ska denne inhämta ett förhandsgodkännande från styrelsen och den medlemsstat där det lokala kontoret ska inrättas. I beslutet ska man ange omfattningen av den verksamhet som ska bedrivas vid det lokala kontoret på ett sätt som undviker onödiga kostnader och överlappning av byråns administrativa uppgifter. Det kan krävas en överenskommelse om säte med den medlemsstat där det lokala kontoret ska inrättas.

AVSNITT 3

INTRESSENTGRUPPEN

Artikel 24

Intressentgruppens inrättande och sammansättning

1. För att underlätta samråd med berörda parter och dra nytta av deras sakkunskap inom de områden som omfattas av denna förordning, ska en intressentgrupp som har en rådgivande funktion och som är knuten till byrån inrättas.
2. Intressentgruppen får särskilt lämna yttranden och ge råd till styrelsen i frågor som rör tillämpningen och efterlevnaden av unionslagstiftningen på de områden som omfattas av denna förordning.
3. Den verkställande direktören ska vara ordförande för intressentgruppen, som ska sammanträda minst två gånger om året på initiativ av den verkställande direktören eller på begäran av kommissionen.
4. Intressentgruppen ska bestå av dels sex företrädare för arbetsmarknadens parter på unionsnivå som företräder både fackliga organisationer och arbetsgivarorganisationer, dels två företrädare för kommissionen.
5. Intressentgruppens ledamöter ska utnämnas av sina respektive organisationer och utses av styrelsen. Styrelsen ska också utse suppleanter på samma villkor som ledamöterna, och suppleanterna ska automatiskt ersätta ledamöter som är frånvarande eller har förhinder. I möjligaste mån ska en jämn könsfördelning respekteras samt en lämplig representation av små och medelstora företag.
6. Byrån ska tillhandahålla sekretariatet för intressentgruppen. Intressentgruppen ska själv anta sin arbetsordning med två tredjedelars majoritet av sina röstberättigade ledamöter. Arbetsordningen ska godkännas av styrelsen.
7. Byrån ska offentliggöra intressentgruppens yttranden och råd samt resultaten av dess samråd, utom i sekretessbelagda ärenden.

Kapitel IV

Upprättandet av byråns budget och budgetens struktur

AVSNITT 1

BYRÅNS SAMLADE PROGRAMPLANERINGSdokUMENT

Artikel 25

Årlig och flerårig programplanering

1. Varje år ska den verkställande direktören utarbeta ett utkast till samlat programplaneringsdokument som innehåller en flerårig och årlig programplanering i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013⁴⁸ och som tar hänsyn till de riktlinjer som kommissionen fastställt.
2. Senast den 30 november varje år ska styrelsen anta det utkast till samlat programplaneringsdokument som avses i punkt 1. Den ska överlämna det till Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 31 januari följande år, tillsammans med eventuella senare uppdaterade versioner av det dokumentet.

Det samlade programplaneringsdokumentet ska anses som slutligt efter det att unionens allmänna budget slutligen har antagits och ska vid behov anpassas i enlighet därmed.

⁴⁸ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013 av den 30 september 2013 med rambudgetförordning för de organ som avses i artikel 208 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 328, 7.12.2013, s. 42).

3. Det årliga arbetsprogrammet ska innehålla detaljerade mål och förväntade resultat, inklusive resultatindikatorer. Det ska också innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras och en indikation på hur stora finansiella resurser och personalresurser som anslås till varje åtgärd. Det årliga arbetsprogrammet ska vara förenligt med det fleråriga arbetsprogram som avses i punkt 4. I programmet ska klart anges vilka uppgifter som lagts till, ändrats eller strukits jämfört med föregående räkenskapsår. Styrelsen ska ändra det antagna årliga arbetsprogrammet om byrån får en ny uppgift inom denna förordnings tillämpningsområde.

Varje väsentlig ändring av det årliga arbetsprogrammet ska antas enligt samma förfarande som det ursprungliga årliga arbetsprogrammet. Styrelsen får delegera befogenheten att göra icke-väsentliga ändringar i det årliga arbetsprogrammet till den verkställande direktören.

4. I det fleråriga arbetsprogrammet ska den övergripande strategiska planeringen, inbegripet mål, förväntade resultat och resultatindikatorer, fastställas. Där ska också för varje verksamhet anges de indikativa finansiella resurser och personalresurser som anses vara nödvändiga för att uppnå de fastställda målen.

Den strategiska programplaneringen ska uppdateras vid behov, och särskilt för att beakta resultatet av en sådan utvärdering som avses i artikel 41.

Artikel 26

Upprättandet av budgeten

1. Den verkställande direktören ska varje år utarbeta ett preliminärt utkast till beräkning av byråns inkomster och utgifter för påföljande räkenskapsår, inbegripet tjänsteförteckningen, och översända det till styrelsen.
2. På grundval av det preliminära utkast som avses i punkt 1 ska styrelsen anta ett utkast till beräkning av byråns inkomster och utgifter för påföljande räkenskapsår.

3. Utkastet till beräkning av byråns inkomster och utgifter ska skickas till kommissionen senast den 31 januari varje år.
4. Kommissionen ska vidarebefordra utkastet till beräkning till budgetmyndigheten, tillsammans med förslaget till unionens allmänna budget.
5. På grundval av utkastet till beräkning ska kommissionen i förslaget till unionens allmänna budget föra in de beräkningar som den betraktar som nödvändiga med tanke på tjänsteförteckningen och storleken på det bidrag som ska belasta den allmänna budgeten, som den ska förelägga budgetmyndigheten i enlighet med artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.
6. Budgetmyndigheten ska bevilja anslagen för bidraget till byrån.
7. Budgetmyndigheten ska anta byråns tjänsteförteckning.
8. Styrelsen ska anta byråns budget. Den blir slutlig när unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.
9. Alla byggnadsprojekt som kan komma att påverka byråns budget väsentligt ska omfattas av delegerad förordning (EU) nr 1271/2013.

AVSNITT 2

REDOVISNING, GENOMFÖRANDE OCH KONTROLL AV BYRÅNS BUDGET

Artikel 27

Budgetens struktur

1. Alla byråns inkomster och utgifter ska beräknas för varje räkenskapsår, som ska vara kalenderår, och redovisas i byråns budget.
2. Inkomster och utgifter i byråns budget ska balansera varandra.
3. Utan att det påverkar andra medel ska byråns inkomster inbegripa
 - a) ett bidrag från unionen,
 - b) eventuella frivilliga ekonomiska bidrag från medlemsstaterna,
 - c) eventuella bidrag från tredjeländer som deltar i byråns arbete, i enlighet med artikel 43,
 - d) eventuell unionsfinansiering via delegeringsavtal eller särskilda bidrag, i enlighet med de budgetregler för byrån som avses i artikel 30 och med bestämmelserna i relevanta instrument till stöd för unionens politik,
 - e) avgifter för publikationer och tjänster som tillhandahålls av byrån.
4. Byråns utgifter ska omfatta löner till personalen, kostnader för administration och infrastruktur samt driftskostnader.

Artikel 28

Budgetgenomförandet

1. Den verkställande direktören ska genomföra byråns budget.
2. Den verkställande direktören ska varje år till budgetmyndigheten skicka alla uppgifter som rör resultatet av utvärderingsförfarandena.

Artikel 29

Redovisning och förfarande för att bevilja ansvarsfrihet

1. Senast den 1 mars följande räkenskapsår ska byråns räkenskapsförare översända de preliminära räkenskaperna till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten.
2. Senast den 1 mars följande räkenskapsår ska byråns räkenskapsförare också förse kommissionens räkenskapsförare med de begärda räkenskaperna som ska tjäna som underlag för konsolideringen, på det sätt och i det format som kommissionens räkenskapsförare anger.
3. Senast den 31 mars följande räkenskapsår ska byrån översända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.
4. Efter mottagandet av revisionsrättens iakttagelser om byråns preliminära räkenskaper ska byråns räkenskapsförare upprätta byråns slutliga räkenskaper på eget ansvar. Den verkställande direktören ska överlämna de slutliga räkenskaperna till styrelsen för yttrande.
5. Styrelsen ska avge ett yttrande om byråns slutliga räkenskaper.

6. Senast den 1 juli följande räkenskapsår ska den verkställande direktören överlämna de slutliga räkenskaperna till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten tillsammans med styrelsens yttrande.
7. En länk till sidorna på den webbplats som innehåller byråns slutliga räkenskaper ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november det följande räkenskapsåret.
8. Den verkställande direktören ska senast den 30 september ge revisionsrätten svar på de iakttagelser som den lämnat inom ramen för sin årsrapport. Den verkställande direktören ska också skicka detta svar till styrelsen och till kommissionen.
9. Den verkställande direktören ska på Europaparlamentets begäran, i enlighet med artikel 165.3 i budgetförordningen, för Europaparlamentet lägga fram alla uppgifter som krävs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda räkenskapsåret ska förlöpa smidigt.
10. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, överlämna ett betänkande om ansvarsfrihet till den verkställande direktören [...] för budgetens genomförande år N.

Artikel 30

Budgetregler

Styrelsen ska anta byråns budgetregler efter samråd med kommissionen. De får inte avvika från delegerad förordning (EU) nr 1271/2013, såvida detta inte särskilt krävs för byråns verksamhet och kommissionen har gett sitt samtycke till detta i förväg.

Kapitel V

Personal

Artikel 31

Allmänna bestämmelser

Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen⁴⁹ samt de bestämmelser som antagits gemensamt av unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och för anställningsvillkoren ska gälla för byråns personal.

Artikel 32

Verkställande direktör

1. Den verkställande direktören ska anställas som tillfälligt anställd vid byrån enligt artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda.
2. Styrelsen ska utnämna den verkställande direktören utgående från en förteckning över kandidater som föreslagits av kommissionen efter ett öppet och transparent urvalsförfarande.
3. I det avtal som sluts med den verkställande direktören ska byrån företräddas av styrelsens ordförande.
4. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Före periodens utgång ska styrelsen begära att kommissionen gör en utvärdering där hänsyn tas till en bedömning av den verkställande direktörens arbetsinsats och byråns framtida uppgifter och utmaningar.
5. Styrelsen får, med beaktande av den utvärdering som avses i punkt 4, förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång och med högst fem år.

⁴⁹ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

6. En verkställande direktör vars mandatperiod har förlängts får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma befattning vid slutet av den sammantagna mandatperioden.
7. Den verkställande direktören kan avsättas från sin post endast efter styrelsebeslut på förslag av kommissionen.
8. Styrelsen ska fatta beslut om att utse, förlänga mandatperioden för eller avsätta den verkställande direktören med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna.

Artikel 33

Nationella kontaktpersoner

1. Varje medlemsstat ska utse en nationell kontaktperson som utstationerad nationell expert till byrån och som ska arbeta vid dess säte, i enlighet med artikel 34.
2. De nationella kontaktpersonerna ska bidra till att utföra byråns uppgifter, bland annat genom att underlätta samarbete och informationsutbyte enligt artikel 8 och genom att stödja de inspektioner som anges i artikel 9. De ska också fungera som nationella kontaktpunkter för frågor från deras medlemsstater som rör deras medlemsstater, antingen genom att svara direkt på frågorna eller genom att ta kontakt med sina nationella förvaltningar.
3. De nationella kontaktpersonerna ska ha rätt att begära information från sina medlemsstater enligt denna förordning, med fullständig respekt för den nationella lagstiftningen i sina medlemsstater, särskilt när det gäller uppgiftsskydd och reglerna om sekretesskydd.

Artikel 34

Utstationerade nationella experter och annan personal

1. Utöver de nationella kontaktpersonerna får byrån på alla områden av sin verksamhet använda andra utstationerade nationella experter eller annan personal som inte är anställd av byrån.
2. Styrelsen ska anta nödvändiga genomförandebestämmelser för utstationerade nationella experter, inbegripet nationella kontaktpersoner.

Kapitel VI

Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 35

Immunitet och privilegier

Protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska gälla för byrån och dess anställda.

Artikel 36

Språkordning

1. Bestämmelserna i rådets förordning nr 1⁵⁰ ska tillämpas på byrån.
2. De översättningstjänster som krävs för byråns verksamhet ska utföras av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.

Artikel 37

Öppenhet, skydd av personuppgifter och kommunikation

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar som finns hos byrån. Inom sex månader efter sitt första möte ska styrelsen anta tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1049/2001.
2. Styrelsen ska fastställa åtgärder för att fullgöra skyldigheterna i förordning (EG) nr 45/2001, i synnerhet bestämmelserna om utseende av ett uppgiftsskyddsombud vid byrån och de bestämmelser som avser lagenligheten av behandlingen av uppgifter, säkerhet i behandlingen, tillhandahållande av information samt de registrerades rättigheter.

⁵⁰ Förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385).

3. Byrån får bedriva kommunikationsverksamhet på eget initiativ inom sitt behörighetsområde. Tilldelningen av resurser för kommunikationsverksamhet får inte inverka menligt på det faktiska utförandet av de uppgifter som avses i artikel 5. Kommunikationen ska följa de relevanta planer för kommunikation och informationsspridning som styrelsen antagit.

Artikel 38

Bedrägeribekämpning

1. För att underlätta bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet i enlighet med förordning (EG) nr 883/2013 ska byrån inom sex månader från den dag då den inleder sin verksamhet ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om interna utredningar som utförs av Olaf och anta lämpliga bestämmelser som ska gälla byråns samtliga anställda med hjälp av den mall som finns i bilagan till avtalet.
2. Revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revisioner, på grundval av dokument och kontroller på plats, av alla bidragsmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering från byrån.
3. Olaf får göra utredningar, däribland kontroller och inspektioner på plats, för att undersöka misstankar om bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidrag eller avtal som finansieras av byrån, i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska befogenheten att utföra revision och utredningar uttryckligen tillerkännas revisionsrätten och Olaf enligt deras respektive befogenheter i samarbetsavtal med tredjeland eller internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås av byrån.

Artikel 39

Säkerhetsbestämmelser om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

Byrån ska anta sina egna säkerhetsregler som motsvarar kommissionens säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, bland annat bestämmelser om utbyte, behandling och lagring av sådana uppgifter, i enlighet med kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443⁵¹ och 2015/444⁵².

Artikel 40

Ansvar

1. Byråns inomobligatoriska ansvar ska regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.
2. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden enligt eventuella skiljedomsklausuler i ett avtal som byrån ingått.
3. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar ska byrån, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar, ersätta skada som orsakats av dess avdelningar eller av dess personal under tjänsteutövning.
4. Europeiska unionens domstol ska vara behörig i tvister om ersättning för sådana skador som avses i punkt 3.
5. Personalens personliga ansvar gentemot byrån ska regleras av bestämmelserna i de tjänsteföreskrifter eller anställningsvillkor som gäller för dem.

⁵¹ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41).

⁵² Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53).

Artikel 41

Utvärdering

1. Senast fem år efter den dag som avses i artikel 51, och därefter vart femte år, ska kommissionen bedöma byråns resultat i förhållande till dess mål, uppdrag och uppgifter. Vid utvärderingen ska man framför allt granska erfarenheterna från medlingsförfarandet enligt artikel 13 med beaktande av det förlikningsförfarande som tillämpas av administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen. Man ska också granska om det finns något behov av att ändra byråns uppdrag och de ekonomiska följderna av en sådan ändring, bland annat genom ytterligare rationalisering och samverkan med organ som är verksamma inom området sysselsättning och socialpolitik.
2. Om kommissionen anser att byråns fortsatta existens inte längre är motiverad med avseende på de mål, mandat och uppgifter som den tilldelats, får kommissionen föreslå att denna förordning ändras i enlighet med detta eller upphävs.
3. Kommissionen ska meddela resultaten av utvärderingen till Europaparlamentet, rådet och styrelsen. Resultaten av utvärderingen ska offentliggöras.

Artikel 42

Administrativ undersökning

Byråns verksamhet ska vara föremål för Europeiska ombudsmannens undersökningar i enlighet med artikel 228 i EUF-fördraget.

Artikel 43

Samarbete med tredjeländer

1. I den mån det är nödvändigt för att uppnå de mål som fastställs i denna förordning och utan att det påverkar de respektive behörighetsområdena för medlemsstaterna och unionens institutioner, får byrån samarbeta med nationella myndigheter i tredjeländer där den aktuella unionslagstiftningen om arbetstagarnas rörlighet och samordning av de sociala trygghetssystemen är tillämplig.

För detta ändamål får byrån, efter förhandsgodkännande från kommissionen, upprätta samarbetsavtal med myndigheter i tredjeländer. Dessa avtal får inte medföra några juridiska förpliktelser för unionen och dess medlemsstater.

2. Byrån ska vara öppen för deltagande av tredjeländer som har ingått avtal med unionen i detta syfte.

Det ska, i enlighet med de relevanta bestämmelserna i de avtal som avses i första stycket, utarbetas överenskommelser i vilka särskilt karaktären, omfattningen och utformningen av de berörda tredjeländernas deltagande i byråns arbete anges, inklusive bestämmelser om deltagande i byråns initiativ, ekonomiska bidrag och personal. När det gäller personalfrågor ska dessa överenskommelser under alla förhållanden vara förenliga med tjänsteföreskrifterna. De får också föreskriva att företrädare för dessa länder ingår som observatörer i styrelsen.

3. Kommissionen ska säkerställa att byrån arbetar inom ramen för sitt uppdrag och den befintliga institutionella ramen genom att ingå ett lämpligt samarbetsavtal med byråns verkställande direktör.

Artikel 44

Avtal om säte och villkor för verksamheten

1. De nödvändiga bestämmelserna om de lokaler som ska tillhandahållas för byrån i värdmedlemsstaten och de särskilda regler i värdmedlemsstaten som ska tillämpas på den verkställande direktören, styrelseledamöterna, byråns personal och deras familjemedlemmar, ska fastställas i ett avtal om säte mellan byrån och den medlemsstat där den har sitt säte, som ingås efter att ha godkänts av styrelsen och senast två år efter ikraftträdandet av denna förordning.
2. Byråns värdmedlemsstat ska tillhandahålla bästa möjliga förutsättningar för att byrån ska kunna fungera smidigt och effektivt, vilket inkluderar Europaorienterad skolundervisning på flera språk och lämpliga transportförbindelser.

Artikel 45

Inledning av byråns verksamhet

1. Byrån ska vara fullt operativ senast två år efter denna förordnings ikraftträdande. Efter överenskommelse med kommissionen får styrelsen fastställa ett tidigare datum då byrån ska vara fullt operativ, under förutsättning att byrån har operativa förmåga att genomföra sin egen budget.
2. Kommissionen ska ansvara för inrättandet av byrån och dess inledande verksamhet fram till dess att byrån blir fullt operativ. För detta ändamål gäller följande:
 - a) Till dess att den verkställande direktören tillträder sin befattning efter att ha utnämnts av styrelsen i enlighet med artikel 32, får kommissionen utse en tjänsteman från kommissionen till ställföreträdande verkställande direktör och utföra de uppgifter som åligger den verkställande direktören.

- b) Genom undantag från artikel 19.1 j och till dess att ett beslut enligt artikel 19.2 har antagits ska den ställföreträdande verkställande direktören utöva tillsättningsmyndighetens befogenheter.
- c) Kommissionen får erbjuda bistånd till byrån, särskilt genom att utstationerade kommissionstjänstemän bedriver byråns verksamhet under den ställföreträdande verkställande direktörens eller den verkställande direktörens överinseende.
- d) Den ställföreträdande verkställande direktören får godkänna alla betalningar som omfattas av anslagen i byråns budget efter att de har godkänts av styrelsen, och får ingå avtal, bland annat anställningsavtal, efter det att tjänsteförteckningen för byrån har antagits.

Artikel 46

Ändringar av förordning (EG) nr 883/2004

Förordning (EG) nr 883/2004 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande led införas:

”na) Europeiska arbetsbyrån: det organ som inrättats genom [förordning om inrättande av byrån] och som avses i artikel 74a”.

[...]

4. Efter artikel 74 ska följande artikel införas:

”Artikel 74a

Europeiska arbetsbyrån

Utan att det påverkar administrativa kommissionens uppgifter och verksamhet ska Europeiska arbetsbyrån stödja tillämpningen av denna förordning i enlighet med sina uppgifter enligt [förordning om inrättande av byrån]. Administrativa kommissionen ska samarbeta med Europeiska arbetsbyrån för att i samförstånd synkronisera verksamheterna och undvika överlappningar.

[...]

Artikel 48

Ändringar av förordning (EU) nr 492/2011

Förordning (EU) nr 492/2011 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 26 ska följande stycke läggas till:

”Europeiska arbetsbyrån, inrättad genom [förordningen om inrättande av Europeiska arbetsbyrån], ska delta i den rådgivande kommitténs möten som observatör, och tillhandahålla tekniska synpunkter och sakkunskap där det är relevant.”

2. Artiklarna 29–34 ska utgå med verkan från och med den dag då byrån blir fullt operationell i enlighet med artikel 45.1.

3. Artikel 35 ska ersättas med följande:

”Artikel 35

Den rådgivande kommitténs procedurregler av den 8 november 1968 ska fortsätta att gälla.”

4. Artikel 39 ska ersättas med följande:

”Artikel 39

Administrativa utgifter för den rådgivande kommittén ska ingå i Europeiska unionens allmänna budget i den avdelning som gäller kommissionen.”

Artikel 49

Ändringar av förordning (EU) 2016/589

Förordning (EU) 2016/589 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

- a) Led a ska ersättas med följande:

Organisationen av Euresnätverket mellan kommissionen, Europeiska arbetsbyrån och medlemsstaterna.”.

- b) Led b ska ersättas med följande:

Samarbete mellan kommissionen, Europeiska arbetsbyrån och medlemsstaterna för att utbyta relevanta tillgängliga uppgifter om lediga platser, platsansökningar och meritförteckningar.”.

- c) Led f ska ersättas med följande:

Främjande av Euresnätverket på unionsnivå genom effektiva kommunikationsinsatser från kommissionen, Europeiska arbetsbyrån och medlemsstaterna.”.

2. I artikel 3 ska följande punkt läggas till:

”8. *Europeiska arbetsbyrån*: det organ som inrättats enligt [*förordningen om inrättande av Europeiska arbetsbyrån*].”.

3. I artikel 4.2 ska andra meningen ersättas med följande:

”Kommissionen, Europeiska arbetsbyrån, Euresmedlemmar och Euressamarbetspartner ska fastställa hur detta ska säkerställas, med hänsyn till deras respektive skyldigheter.”

4. Artikel 7.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

Europeiska samordningsbyrån, som ska inrättas inom Europeiska arbetsbyrån och som ska ansvara för att biträda Euresnätverket vid utövandet av dess verksamhet.”.

b) Följande punkt ska läggas till:

”e) Kommissionen.”.

5. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Europeiska samordningsbyrån ska biträda Euresnätverket i dess verksamhet, särskilt genom att i nära samarbete med de nationella samordningskontoren och kommissionen utveckla och utföra följande verksamhet:”.

ii) I led a ska led i ersättas med följande:

”i) som systemansvarig för Euresportalen och it-tjänster i samband därmed, definitionen av användarnas behov och verksamhetskrav som ska översändas till kommissionen för drift och utveckling av portalen, inbegripet system och förfaranden för utbyte av lediga platser, platsansökningar, meritförteckningar och styrkande handlingar samt annan information, i samarbete med andra relevanta tjänster, nätverk eller initiativ för information och rådgivning inom unionen,”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Europeiska samordningsbyrån ska ledas av Europeiska arbetsbyrån. Europeiska samordningsbyrån ska upprätta en regelbunden dialog med företrädare för arbetsmarknadens parter på unionsnivå.”.

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Europeiska samordningsbyrån ska, i samråd med den samordningsgrupp som avses i artikel 14 och med kommissionen, utarbeta sina fleråriga arbetsprogram.”.

6. Artikel 9.2 b ska ersättas med följande:

samarbete med kommissionen, Europeiska arbetsbyrån och medlemsstaterna om platsförmedling inom den ram som fastställs i kapitel III,”.

7. Artikel 14.1 ska ersättas med följande:

”1. Samordningsgruppen ska bestå av företrädare på lämplig nivå för Europeiska samordningsbyrån, kommissionen och de nationella samordningskontoren.”.

8. Artikel 29 ska ersättas med följande:

”Artikel 29

Utbyte av information om flöden och mönster

Kommissionen och medlemsstaterna ska övervaka och offentliggöra flöden och mönster i arbetskraftens rörlighet inom unionen på grundval av rapporter från Europeiska arbetsbyrån som bygger på statistik från Eurostat och tillgängliga nationella uppgifter.”

Artikel 50

Upphävande

Beslut (EU) 2016/344 ska upphöra att gälla med verkan från och med den dag då byrån blir fullt operationell i enlighet med artikel 45.1.

Hänvisningar till beslut (EU) 2016/344 ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 51

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordförande

Ordförande
